

KRONIKK

Pride i skoler og barnehager – misbruk og overkjøring

De siste ukene har det foregått en foreldreaksjon mot obligatoriske Pride-markeringer i skoler og barnehager. Byråden for undervisning i Oslo kommenterte nylig aksjonen i nettavisen Subjekt:

«**A**lle elever i osloskolen skal ha undervisning om mangfold og inkludering, inkludert kjønns- og seksualitetsmangfold, forteller byråden. – Det er en viktig del av læreplanene, og er ikke noe man kan søke fritak fra.»

At «kjønns- og seksualitetsmangfold» er en viktig del av læreplanene, er med respekt å melde ikke sant. Sannheten er at begrepet «kjønns- og seksualitetsmangfold» ikke finnes i læreplanene. Det gjør heller ikke ordene hver for seg: «Kjønnsmangfold» eller «seksualitetsmangfold».

Læreplanene på til sammen ca. 150 sider er i realiteten kjemisk fri for disse ordene. Det samme gjelder ordene «skeiv», «LHBT», «trans», «lesbisk», «homofil», «ikke-binær», «Pride», «prideflagg», «regnbue», «regnbueflagg», m.fl. Ingen av disse ordene forekommer i læreplanene for grunnskolen og videregående skole.

Ordet «mangfold»/«mangfald» forekommer ca. 25 ganger i læreplanenes kompetansemål for alle fag og på alle klassetrinn. Men det dreier seg nesten utelukkende om mangfold innen kulturer og religioner, i samfunnet og i skolen, i tradisjoner og verdier, språk og kommunikasjon, i natur og musikk, osv. uten referanse til kjønn og seksualitet.

Som en hjelp for alle som vil vite hva som står i læreplanene, kan dette dokumentet på nettet anbefales: *Verdialiansen-UDIR-Læreplaner*. Her er samtlige læreplaner i alle fag samlet i ett dokument. Ved å bruke funksjonen Ctrl+F kan man enkelt søke på hvilket som helst ord og sjekke hva som egentlig står i læreplanene.

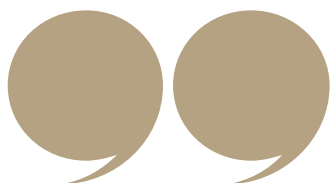
Ordet «kjønnsidentitet» forekommer én gang i læreplanene for grunnskolen og videregående skole. Som kjent betyr ordet hvilke(t) kjønn en person subjektivt opplever seg som eller ønsker å identifisere seg som, altså «et indre kjønn» uavhengig av kroppen.

Ordet står i kompetansemålene i Naturfag etter 4. trinn. Et av de 17 kompetansemålene lyder slik: «Mål for opplæringen er at eleven skal kunne [...] samtale om likheter og ulikheter mellom kjønnene, om kjønnsidentitet og om menneskets reproduksjon».

I tillegg er ordet «identitet»

At «kjønns- og seksualitetsmangfold» er en viktig del av læreplanene, er med respekt å melde ikke sant. Sannheten er at begrepet «kjønns- og seksualitetsmangfold» ikke finnes i læreplanene. Det gjør heller ikke ordene hver for seg: «Kjønnsmangfold» eller «seksualitetsmangfold», skriver forfatteren. FOTO: SHUTTERSTOCK

Det er god grunn til å kalle dette zen kulturell og ideologisk kidnapping av skolens undervisning om kjønn og seksualitet.

knyttet til seksualitet i et kompetansemål i Samfunnsfag etter 7. trinn: Elevene skal kunne «reflektere over variasjoner i identiteter, seksuell orientering og kjønnsuttrykk, og egne og andre sine grenser knytte til kjensler, kropp, kjønn

og seksualitet og drøfte kva ein kan gjere om grenser blir brotne». Dette er de eneste gangene i læreplanene i grunnskolen og i videregående skole at ordet «kjønnsidentitet» direkte eller indirekte forekommer.

I dag brukes og misbrukes disse to kompetansemålene etter 4. og 7. trinn som legitimering og springbrett for omfattende undervisning, aktiviteter og Pride-markeringer preget av skeiv teori og begrepet «kjønnsmangfold». Det skjer i de fleste fag, og på nesten alle trinn, og det gjennomføres lærebøker i flere fag og klassetrinn.

Det er god grunn til å kalle dette en kulturell og ideologisk kidnapping av skolens undervisning om kjønn og seksualitet. Det er også et grovt misbruk av læreplanen fra politikere og skoleledelse, og fra forlagene som utgir lærebøker og andre læremidler. Tittelen på en bok om skeiv teori i svenske skoler beskriver situasjonen godt: «Når minoriteten tar majoriteten som gissel».

Er det rart at stadig flere foreldre reagerer mot den ensretting og tvang og de totalitære holdningene som både skolepolitikere, rektorer og lærere ofte møter foreldre med i denne tematikken?

FNs Menneskerettserklæring, Art 26.3 (FNM) og Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK, Vedlegg 2, art. 2) slår fast:

● «Foreldre har fortrinnsrett til å bestemme hva slags undervisning deres barn skal få.» (FNM) og: ● «Funksjoner staten påtar seg i utdanning og undervisning, skal den utøve med respekt for foreldres rett til å sikre slik utdanning og undervisning i samsvar med deres egen religiøse og filosofiske overbevisning.» (EMK)

Stadig flere norske foreldre opplever at foreldreretten og foreldreansvaret deres, blant annet garantert i menneskerettighetene, blir krenket. De opplever seg ignorert og overkjørt av aktivister, politikere, rektorer og lærere.

Det skjer ikke minst når barna

deres blir tvunget til å delta på undervisning og aktiviteter som indoktrinerer dem i «kjønns- og seksualitetsmangfold» som selvsagte sannheter, der flytende kjønn og grenseløs seksualitet er en viktig del av budskapet.

Hvor er respekten for meningsmangfold og verdimangfold? Hvor er toleransen for foreldre som har andre idealer for sine barn og sin familie enn grenseløs relativisme, normbryting, såkalt kjønnsmangfold og seksualitet i fri flyt?

Dessuten: Tror politikere og rektorer at Pride-tvang og Pride-forkynnelse av hemningsløs seksualitet og selvvalgt kjønn er et tjenlig integreringstiltak overfor våre nye landsmenn?

ØIVIND BENESTAD,

daglig leder av Stiftelsen MorFarBarn